YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS (kolmas jaosto)

16 päivänä heinäkuuta 1998 *

Asiassa T-274/97,

Ca'Pasta Srl, Italian oikeuden mukaan perustettu yhtiö, edustajinaan asianajajat Paolo Piva, Venetsia, ja Guy Arendt, Luxemburg, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Guy Arendt, 7 Val Sainte-Croix,

kantajana,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään oikeudellisen yksikön virkamies Hubert van Vliet, avustajanaan asianajaja Alberto Dal Ferro, Vicenza, prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen yksikön virkamies Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg,

vastaajana,

* Oikeudenkäyntikieli: italia.

jossa kantaja vaatii komission 4.8.1997 päivättyyn ja kantajalle osoitettuun kirjeeseen sisältyneeksi väitetyn päätöksen kumoamista,

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto),

toimien kokoonpanossa: puheenjohtaja V. Tiili sekä tuomarit C. P. Briët ja A. Potocki,

kirjaaja: H. Jung,

on antanut seuraavan

määräyksen

Asiaa koskevat oikeussäännöt

1 Neuvosto antoi 18 päivänä joulukuuta 1986 asetuksen (ETY) N:o 4028/86 yhteisön toimista kalastus- ja vesiviljelyalan rakenteiden parantamiseksi ja mukauttamiseksi (EYVL L 376, s. 7, jäljempänä asetus N:o 4028/86).

2 Asetuksen 1 artiklan 1 kohdan mukaan komissio voi myöntää yhteisön taloudellista tukea tietyille kalastus- ja vesiviljelyalan toimille.

3 Asetuksen 11 ja 12 artiklan mukaan hankkeisiin vesiviljelyn kehittämiseksi ja rannikkokaistaleen parantamiseksi Veneton alueella (Italia) voidaan myöntää yhteisön tukea, jonka suuruus on 40 prosenttia hankkeen kustannuksista, mikäli kyseisen jäsenvaltion taloudellinen osallistuminen hankkeeseen on 10—30 prosenttia.

4 Asetuksen 44 artiklassa säädetään, että komissio voi keskeyttää tai poistaa myönnetyn taloudellisen tuen tai alentaa sitä 47 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti. Asetuksen 44 artiklassa täsmennetään, että tuki voidaan keskeyttää tai poistaa tai sitä voidaan alentaa muun muassa silloin, kun myöntämispäätöksessä asetettuja ehtoja ei ole noudatettu.

5 Asetuksen 47 artiklassa säädetään seuraavaa:

"1. Kun viitataan tässä artiklassa määriteltyyn menettelyyn, asian saattaa kalastusalan rakenteiden pysyvän komitean käsiteltäväksi sen puheenjohtaja omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion edustajan pyynnöstä.

2. Komission edustaja esittää suunnitelman toimenpiteistä, joihin on ryhdyttävä. Komitea antaa lausuntonsa määräajassa, jonka puheenjohtaja asettaa sen mukaisesti, kuinka kiireellinen kysymys on. — —

3. Komissio päättää toimenpiteistä, joita sovelletaan välittömästi. Mikäli toimenpiteet eivät ole komitean lausunnon mukaisia, komission on annettava ne heti tiedoksi neuvostolle; tässä tapauksessa komissio voi lykätä toimenpiteiden soveltamista yhdellä kuukaudella tiedoksiannosta. Neuvosto voi määräenemmistöllä kuukauden kuluessa päättää muista toimenpiteistä."

Asian perustana olevat tosiseikat

6 Komissio myönsi asetuksen N:o 4028/86 nojalla 29.4.1991 tekemällään päätöksellä kantajalle taloudellista tukea Contarinassa, Venetossa sijaitsevan vesiviljelyyksikön uudistamishankkeelle (jäljempänä myöntämispäätös). Komissio sitoutui rahoittamaan 40 prosenttia hankkeen kustannuksista, ja Italian valtio sitoutui puolestaan rahoittamaan 30 prosenttia näistä kustannuksista.

7 Myöntämispäätöksen liitteenä olleissa ehdoissa oli määrätty seuraavaa:

" — — suunniteltuja töitä ei saa muuttaa, ellei kansallinen hallintoviranomainen ja tarpeen vaatiessa komissio ole etukäteen antanut siihen suostumusta. Mikäli merkittäviä muutoksia tehdään ilman komission suostumusta, tukea voidaan alentaa tai se voidaan poistaa, jos kansallinen hallintoviranomainen tai komissio katsoo, ettei muutoksia voida hyväksyä."

8 Kun kantaja oli 18.3.1992 esittänyt ensimmäisen selvityksen töiden edistymisestä, komissio maksoi sille ensimmäisen erän yhteisön tuesta. Italian valtio maksoi ensimmäisen erän kansallisesta tuesta.

9 Kun kantajan toimipaikassa tehtiin tarkastus 10.3.1997, Italian valtiolle ja komissiolle ilmoitettiin, että kantajana oleva yhtiö oli myyty vuoden 1995 keväällä.

10 Tämän jälkeen komissio ilmoitti kantajalle 24.6.1997 päivätyllä kirjeellä, että yrityksen myynti oli sellainen merkittävä muutos, joka olisi edellyttänyt kansallisten

tai yhteisön viranomaisten etukäteen antamaa suostumusta, joten kantaja ei ollut noudattanut myöntämispäätöksessä ilmoitettuja ehtoja. Asetukseen N:o 4028/86 viitaten komissio ilmoitti kantajalle aikovansa aloittaa menettelyn tuen poistamiseksi ja jo maksetun määrän takaisin perimiseksi, ja se kehotti kantajaa ilmoittamaan 30 päivän kuluessa, miksi se ei ollut noudattanut ehtoja.

11 Kantaja vastasi 21.7.1997 päivätyllä kirjeellään, ettei sen enempää asetuksessa N:o 4028/86 kuin myöntämispäätöksessäkään vaadittu, että kansallisten tai yhteisön viranomaisten olisi etukäteen hyväksyttävä asetuksen mukaisen tuen saaneen yrityksen myynti.

12 Komissio, joka kiisti kantajan väitteet, ilmoitti 4.8.1997 päivätyllä kirjeellä (jäljempänä riidanalainen kirje) kantajalle seuraavaa:

" — — komission yksiköt vahvistavat, että sisäistä menettelyä tuen poistamiseksi ja jo maksetun tuen takaisin perimiseksi jatketaan."

Oikeudenkäyntimenettely ja asianosaisten vaatimukset

13 Kantaja on nostanut tämän kanteen yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 16.10.1997 jättämällään kannekirjelmällä.

14 Komissio on 22.12.1997 jättämällään erillisellä asiakirjalla tehnyt työjärjestyksen 114 artiklan 1 kohdan mukaisen oikeudenkäyntiväitteen.

15 Kantaja on jättänyt 20.3.1998 huomautuksensa oikeudenkäyntiväitteestä.

16 Kantaja on kannekirjelmässään vaatinut, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— kumoaa riidanalaisen päätöksen ja

— velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

17 Komissio on oikeudenkäyntiväitteessään vaatinut, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— katsoo, ettei kannetta voida ottaa tutkittavaksi ja

— velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

18 Kantaja on oikeudenkäyntiväitteestä tekemissään huomautuksissa vaatinut, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— hylkää oikeudenkäyntiväitteen ja tutkii pääasian tai

— toissijaisesti lykkää oikeudenkäyntiväitteen ratkaistavaksi pääasian yhteydessä.

Kanteen tutkittavaksi ottaminen

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

19 Komission väitteen pääasiallinen sisältö on, että kannetta ei voida ottaa tutkittavaksi, koska riidanalainen kirje on vain ilmoituskirje, joka ei millään tavalla ole luonteeltaan päätös ja joka ei sellaisenaan voi olla EY:n perustamissopimuksen 173 artiklan mukaisen kumoamiskanteen kohteena.

20 Kantaja katsoo, että kanne voidaan ottaa tutkittavaksi, koska kirjeessä ilmoitetaan lopullinen kanta sen osalta, mihin lopputulokseen päädytään menettelyssä, jonka komissio on aloittanut asetuksen N:o 4028/86 47 artiklan mukaisesti. Kantajan mukaan kirjeestä nimittäin ilmenee, että komissio tahtoo poistaa kantajalle myönnetyn taloudellisen tuen. Mahdollisesta myöhemmästä päätöksestä, jolla asia ratkaistaan lopullisesti, nostettava kanne olisi kantajan mukaan jätettävä tutkimatta, koska tällaisella päätöksellä ainoastaan vahvistettaisiin riidanalaiseen kirjeeseen sisältyvä päätös.

21 Kantajan mukaan tässä tapauksessa, samoin kuin yhdistetyissä asioissa 8/66, 9/66, 10/66 ja 11/66, Cimenteries CBR ym. vastaan komissio, 15.3.1967 annetussa tuomiossa (Kok. 1967, s. 93; Kok. Ep. I, s. 313) ja asiassa C-47/91, Italia vastaan komissio, 30.6.1992 annetussa tuomiossa (Kok. 1992, s. I-4145), riidanalaiseen kirjeeseen sisältyneellä päätöksellä on niin epäedullisia vaikutuksia, että kirjettä on pidettävä kannekelpoisena päätöksenä.

22 Kantaja korostaa tältä osin sitä, että niin kauan kuin asetuksen N:o 4028/86 47 artiklan mukainen menettely on vireillä, yhteisön tuen ja kansallisen tuen maksaminen on keskeytyksissä, millä on vahingollisia vaikutuksia kantajalle.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

23 Työjärjestyksen 114 artiklan 3 kohdan mukaan silloin kun vastaaja esittää oikeudenkäyntiväitteen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa, hakemuksen jatkokäsittely on suullinen, ellei tuomioistuin päätä toisin. Tässä tapauksessa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo saaneensa asiakirja-aineistosta riittävät tiedot. Suullista käsittelyä ei siis tarvitse aloittaa.

24 Perustamissopimuksen 173 artiklan mukaisen kumoamiskanteen kohteena olevia toimia tai päätöksiä voivat vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan olla toimenpiteet, joilla on sellaisia pakottavia oikeusvaikutuksia, jotka voivat vaikuttaa kantajan etuihin niin, että ne voivat muuttaa selvästi tämän oikeudellista asemaa (ks. esim. asia T-154/94, CSF ja CSME v. komissio, tuomio 22.10.1996, Kok. 1996, s. II-1377, 37 kohta).

25 Silloin kun on kyse toimista tai päätöksistä, jotka tehdään monivaiheisessa menettelyssä esimerkiksi toimielinten sisäisen menettelyn päätteeksi, kannekelpoisia toimia ovat pääsääntöisesti ainoastaan sellaiset toimenpiteet, joilla lopullisesti vahvistetaan toimielimen kanta kyseisen menettelyn päätteeksi; sen sijaan menettelyn kuluessa tehdyt toimenpiteet, joilla valmistellaan lopullista päätöstä, eivät ole kannekelpoisia (ks. esim. asia T-212/95, Oficemen v. komissio, tuomio 10.7.1997, Kok. 1997, s. II-1161, 53 kohta).

26 Komissio on riidanalaisessa kirjeessä ilmoittanut kantajalle, että "sisäistä menettelyä [kantajalle myönnetyn] tuen poistamiseksi ja jo maksetun tuen takaisin perimiseksi jatketaan".

27 Tästä ilmenee selvästi, ettei komissio ollut vielä tehnyt lopullista päätöstä kantajalle myönnetyn taloudellisen tuen poistamisesta vaan että se valmisteli tällaista päätöstä.

28 Riidanalainen kirje ei näin ollen ole toimenpide, jolla olisi sellaisia pakottavia oikeusvaikutuksia, jotka voisivat vaikuttaa kantajan etuihin niin, että ne muuttaisivat selvästi tämän oikeudellista asemaa, siten kuin edellä mainitussa asiassa CSF ja CSME vastaan komissio annetussa tuomiossa on tarkoitettu. Kyseinen kirje on pelkkä ilmoituskirje, kuten komissio on aiheellisesti väittänyt.

29 Niistä epäedullisista vaikutuksista, joita kantaja väittää itselleen aiheutuvan sen johdosta, että menettely on vireillä komissiossa (ks. edellä 21 ja 22 kohta), on todettava, että ne ovat vain looginen seuraus menettelyn aloittamisesta. Kun komissio, kuten tässä tapauksessa, menettelyn kuluessa tekee toimenpiteitä, nämä vaikutukset eivät merkitse, että kyse olisi toimenpiteestä, jolla on sellaisia pakottavia vaikutuksia, jotka vaikuttavat kantajan etuihin.

30 Tästä seuraa, että riidanalainen kirje ei ole perustamissopimuksen 173 artiklassa tarkoitettu kannekelpoinen toimi.

31 Kanne on näin ollen jätettävä tutkimatta.

Oikeudenkäyntikulut

32 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, on velvoitettava korvamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut.

33 Koska kantaja on hävinnyt asian, se on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut komission vaatimusten mukaisesti.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
(kolmas jaosto)

on määrännyt seuraavaa:

1) Kanne jätetään tutkimatta.

2) Kantaja velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Annettiin Luxemburgissa 16 päivänä heinäkuuta 1998.

H. Jung

kirjaaja

V. Tiili

kolmannen jaoston puheenjohtaja